

V čirém poli hruška celá orúbaná,
sedí pod ňú milá všecka uplakaná.

Šel šohajek její, seděl si vedla ní,
tak oni seděli celé odpolední.

A jak domu prišli, mamičky sa ptali;
Mamičko, mamičko, máte-ji nás rádi?

Máte-ji nás rádi, večeru chystajte,
večeru chystajte, bílé lože strojte.

Mati nemeškala, večeru chystala,
večeru chystala, bílé lože stála.

Pred šohajka medu, pred děvečku jedu,
dál to milý Pámbů, napíl sa on jedu.

A jak sa ho napíl, hned svú krásu ztratíl,
ešče naposledy testamentem dělíl:

Tobě, bratre, tobě štyry voly orné,
aby ti orali role neorané.

Tobě, sestro, tobě štyry krávy dojné,
aby ti dójily pro ty děti drobné.

A tobě, má milá, štyry koně vrané,
aby sa's vozila, jak bys byla moja.

A tobě, mamičko, široké kamení
na krk uvázati, do vody hoditi.

17.

Velmi zdlouhavě.

Z Javorníka.

Ja-vo - rin-ko še - dá, kdo pod te-bú se-dá? Ej Tu-ran-ščí

Vo - ga - či ej, ej, co za - bi - li ži - da.